

L Ö G

34

um heimild fyrir ríkisstjórnina til síldveiða með botnvörpu á fjörðum inni.

13. júní

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru.

1. gr.

Heimilt er ríkisstjórninni, að fengnum tillögum síldarútvegsnefndar, að fela síldarútvegsnefnd að láta gera tilraunir til síldveiði í fjörðum og flóum landsins, með þar til gerðri botnvörpu, og greiðist kostnaður við tilraunir þessar úr ríkissjóði, að svo miklu leyti sem fé er eigi fyrir hendi í sjóði síldarútvegsnefndar.

2. gr.

Sýni það sig við rannsókn, að síldveiði á fjörðum, með veiðarfæri því sem um getur í 1. gr., reynist arðvænleg, getur ríkisstjórnin veitt veiðileyfi síldarverksmiðju-eigendum, félögum og einstaklingum þeim, sem hún álitur, að hafi bezt skilyrði til að hagnýta veiðina. Skal um fjölda veiðileyfa á einum og sama firði leitað umsagnar síldarútvegsnefndar.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Sorgenfrihöll, 13. júní 1937.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Haraldur Guðmundsson.

L Ö G

35

um breyting á lögum nr. 14 9. janúar 1935, um síldarverksmiðjur ríkisins.

13. júní

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru.

1. gr.

1. málsg. 4. gr. laga nr. 14 9. janúar 1935 orðist þannig:

Stjórn síldarverksmiðja ríkisins skal skipuð þrem mönnum, sem atvinnumála-ráðherra tilnefnir til þriggja ára í senn, í fyrsta sinn þó aðeins til ársloka 1937. Á

35 sama hátt skipar ráðherra þrjá varamenn í stjórnina til jafnlangs tíma. Ráðherra 13. júní skipar formann og varaformann stjórnarinnar.

2. gr.

Í stað orðsins „þrir“ í 3. málsg. sömu lagagreinar komi: tveir.

3. gr.

Í stað orðsins „þriggja“ í niðurlagi 4. málsgreinar sömu lagagreinar komi: tveggja.

4. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi, og skipar ráðherra stjórn sildarverksmiðja ríkisins samkvæmt þeim þegar eftir gildistöku þeirra. Fellur þá jafnframt niður umboð allra núverandi stjórnarnefndarmanna.

5. gr.

Lög þessi falla úr gildi 31. desember 1937.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Sorgenfrihöll, 13. júní 1937.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Haraldur Guðmundsson.

36

13. júní

L Ö G

um klaksjóð, heimild fyrir ríkisstjórnina til að reisa klakstöðvar og til leigunáms í því skyni.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru.

1. gr.

Ríkisstjórnin skal stofna sjóð, er nefnist klaksjóður og varið skal til þess að standast rekstur klakstöðva, sem reistar kunna að verða samkvæmt lögum þessum.

2. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að innheimta klaksjóðsgjald, er nemi 3 aurum á kg. af laxi, sem veiddur er hérlendis og seldur á innlendum eða erlendum markaði. Klaksjóðsgjald, ásamt 5000 króna tillagi úr ríkissjóði árlega í næstu fimm ár, og tekjur af sölu laxaseiða frá klakstöðvum ríkisins, rennur í klaksjóð.

Nú stundar fiskiræktarfélag laxaklak á fullnægjandi hátt, að dómi veiðimálastjóra, og greiðist þá eigi klaksjóðsgjald af veiði félagsmanna.

3. gr.

Ríkisstjórninni skal heimilt að reisa a. m. k. tvær klakstöðvar, og skal hvor eða hver stöð geta framleitt allt að 2,5 millj. laxaseiða. Skal minnst 10% af árlegri